

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424204256
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4424204256.1

Uznesenie

10 25Co/8/2025

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členov senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a Mgr. Mareka Janigloša v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, so sídlom C. XXX, XXX XX C., IČO: 40 884 686, zastúpeného: JUDr. Gergely Pšenák, advokát so sídlom M. R. Štefánika 30, 940 01 Nové Zámky, IČO: 42 369 436, proti žalovanej: FCS Slovakia, s.r.o., so sídlom Ľudové námestie 4, 831 03 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 50 598 180, o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 15. novembra 2024 pod č.k. 9Cn/5/2024-21 (ďalej len „rozhodnutie súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

9 25Co/8/2025

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

9 25Co/8/2025

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 161 ods. 1, § 226, § 227 ods. 1, 2, § 230, § 255 ods. 2 CSP.

1.1. Uviedol, že žalobca sa žalobou na obnovu konania zo dňa 15.10.2024 doručenu súdu dňa 17.10.2024 domáhal obnovy konania v právnej veci, ktorá je právoplatne skončená na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 15Cb/55/2021, kde sa jedná o zaplatenie sumy 32 546,43 eura istiny s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že obnovu konania podáva z dôvodu, že nárok, ktorý bol priznaný platobným rozkazom č.k. 15Cb/55/2021-53 zo dňa 11.10.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2021 vznikol na základe podvodu vykonaného v jeho neprospech, keď počas pandémie Covid-19 boli viackrát zneužitá jeho osobné údaje žalobcu a údaje o jeho podnikaní. Z uvedeného dôvodu bez jeho vedomosti boli čerpané služby a dodanie tovarov pre podozrivé osoby. Pre tento skutok sa viedlo trestné konanie na OR PZ v Senci. Na jeho žiadosť o stave prebiehajúceho trestného konania, kde vystupoval ako poškodený, mu bola dňa 22.05.2023 doručená odpoveď, že trestné stíhanie bolo prerušené. Následne došlo uznesením pod č.k. ČVS: ORP-340/2/VYS-SC-2021 zo dňa 06.09.2024 k pokračovaniu v trestnom stíhaní. V tomto konaní bolo aj vznesené obvinenie osobe D. D. pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku. O uvedenej skutočnosti bol oboznámený zástupca žalobcu upovedomením o vznesení obvinenia zo dňa 09.10.2024. Odpor voči platobnému rozkazu č.k. 15Cb/55/2021-53 zo dňa 11.10.2021 nepodal z dôvodu, že o jeho doručení nemal vedomosť. Prebrala ho jeho svokra E. F., ktorá žije vo vedľajšom dome, má splnomocnenie na prevzatie pošty, ale žalobcu o prebraní neupovedomila. Túto skutočnosť potvrdila v priloženom čestnom vyhlásení. Žalobu na obnovu konania podal podľa ustanovenia § 397 písm. b)

CSP, pretože dôkazy, ktoré predložil nemohol predtým použiť, lebo boli zabezpečené v rámci trestného konania vedeného na OR PZ v Senci a nemal k nim prístup.

1.2. Z potvrdenia o lustrácii zistil, že o takejto istej žalobe s rovnakými stranami sporu a s rovnakým obsahom žaloby ako v predmetnej veci bolo rozhodnuté skôr v konaní, ktoré sa viedlo pod sp.zn. 15Cn/2/2023 a 15Cn/11/2023, ide o tú istú vec, ktoré konanie bolo právoplatne skončené a na základe ktorého súd uznesením zo dňa 20.02.2024 pod č.k. 15Cn/11/2023-82 žalobu na obnovu konania odmietol. Toto rozhodnutie bolo z dôvodu podania odvolania žalobcu uznesením zo dňa 29.05.2024 pod č.k. 15Co/60/2024-102 (právoplatné dňa 30.08.2024) potvrdené. Po pripojení pôvodného spisu pod sp.zn. 15Cb/55/2021 zistil, že konanie bolo začaté dňa 03.05.2021 na základe žaloby žalobkyne FCS Slovakia, s.r.o. proti žalovanému A. B., o zaplatenie 32.546,43 eura s príslušenstvom. S poukazom na Zmluvu o nákupe pohonných hmôt a ďalších produktov a služieb na čerpacích staniciach akceptujúcich elektronickú evidenciu výdaja tovaru kartou euroShell Card zo dňa 12.11.2020 v znení Príloh č. 1 až 7. súd rozhodol v skrátanom konaní tak, že vydal platobný rozkaz dňa 11.10.2021 pod č.k. 15Cb/55/2021-53 a zaviazal žalovaného, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu žalobcovi zaplatil 32.546,43 eura s 8 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 206,50 eura od 15.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 8.606,93 eura od 01.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 9.762,84 eura od 15.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 13.970,16 eura od 01.02.2021 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur a 3.742,46 eur (1.952,50 eura súdny poplatok + 1.789,96 eura trovy právneho zastúpenia) titulom náhrady trov konania, alebo v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Prijímateľom náhrady trov konania je advokát žalobcu. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2021.

1.3. Súd žalobu žalobcu na obnovu konania zastavil, keď mal preukázané, že ide o žalobu s rovnakým obsahom a na rovnakom skutkovom i právnom základe, ako už predtým Okresný súd Nové Zámky rozhodol uznesením v tomto istom konaní pod sp. zn. 15Cn/11/2023-82 zo dňa 20.02.2024 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 15Co/60/2024-102 zo dňa 29.05.2024, právoplatným dňa 30.08.2024. Preto nie je možné opätovne rozhodovať o tej istej žalobe žalobcu, keď už bolo o nej raz rozhodnuté a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Nevzhliadol žiadny dôvod, pre aký by mal opätovne o tej istej otázke rozhodnúť, žalobca podáva opakovane rovnaké žalobami, v poradí už druhú. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie).

Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ak súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (uznesenie NS SR zo dňa 13.10.2009, sp.zn. 5Cdo/120/2009). Zásada zákazu rozhodovať a konať vo veciach už raz rozhodnutých (res iudicata) vyplýva z princípu právnej istoty, ktorý možno vyvodiť z princípu právneho štátu. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Procesné postavenie týchto osôb (žalobca a žalovaný) je v tejto súvislosti bez významu. V otázke predmetu konania sa procesná teória celkovo zhoduje. Je to žalobný nárok (žalobný petit), ktorý sa má stať súčasťou výroku rozhodnutia, ak súd žalobe vyhovie.

1.4. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré žalobca uviedol, že ich nevedel použiť v pôvodnom konaní aj čo sa týka dodržania subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, je potrebné uviesť, že tieto otázky vyriešil súd prvej inštancie vo svojom predchádzajúcom uznesení pod č.k. 15Cn/11/2023-82 zo dňa 20.02.2024, potvrdené KS v NR uznesením zo dňa 29.05.2024 pod č.k. 15Co/60/2024-102, kde jednoznačne právne závery ako súdu prvej inštancie, tak aj odvolacieho súdu konštatovali jednoznačne to, že právoplatné rozhodnutie (právoplatný platobný rozkaz) môže účastník konania napadnúť žalobou na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu pre neho vyvodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Súd ale musí skúmať v

konaní o žalobe na obnovu konania aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Okrem toho musia byť splnené ďalšie zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, Zákon ďalej jednoznačne ustanovuje na podanie žaloby na podanie obnovy subjektívnu 3 mesačnú a objektívnu 3 ročnú lehotu. K dodržaniu lehoty včasnosti podania žaloby na obnovu konania sa tiež jednoznačne vyjadril súd prvej inštancie v pôvodnom konaní na obnovu konania. Skutočnosť, že platobný rozkaz za žalobu prevzala splnomocnená osoba (svokra žalobcu) a táto mu následne platobný rozkaz neodovzdala, žalobca v konaní o žalobe na obnovu konania nepreukázal. Okrem toho sám v žalobe na obnovu konania aj v predchádzajúcej žalobe jednoznačne uviedol, že mu 14.02.2023 bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, preto minimálne týmto dňom sa mohol dozvedieť o obnove konania a súčasne od tohto dátumu mu začala plynúť 3-mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania. Táto lehota mu uplynula dňom 14.05.2023 a žalobu podal na súd prvýkrát 02.06.2023 a v predmetnej veci dňa 17.10.2024. V tejto otázke by súd nezmenil svoje rozhodnutie, aj keby opätovne rozhodoval o žalobe žalobcu o obnove konania. Ale keďže o tomto nároku bolo už raz právoplatne rozhodnuté, nie je možné o ňom znova rozhodnúť. Vzhľadom k uvedenému konanie o obnove konania zastavil, lebo rovnaká vec bola právoplatne vyriešená v tomto konaní, nie je možné opätovne rozhodnúť o právoplatne rozhodnutej veci, pretože sa jedná o prekážku rozsúdenej veci - res iudicata.

1.5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 odsek 2 CSP a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému nevznikli žiadne trovy konania.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie. Dôvodil s poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2. Uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o zásadu res iudicata, na ktorú sa súd odvoláva, táto platí len pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, čiže o konkrétnom právnom nároku. V danom prípade však bola v minulosti odmietnutá žaloba na obnovu konania bez toho, aby bola vec meritórne prejednaná. Rozhodnutie o odmietnutí žaloby v zmysle súdnej praxe súdov SR nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Tým pádom je napadnuté rozhodnutie nezákonné, pokiaľ sa odvoláva na zásadu res iudicata a došlo tak k vydaniu vadného rozhodnutia.

2.3. Pokiaľ ide o dodržanie subjektívnej a objektívnej lehoty, súd uviedol, že prevzatie platobného rozkazu splnomocnenou osobou nepreukázal, čo sa nezakladá na pravde. Táto skutočnosť bola preukázaná čestným vyhlásením zo dňa 24.02.2023. Dôvodom na povolenie obnovy konania nie je to, že mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, ale to, že nárok, ktorý bol priznaný platobným rozkazom sp.zn. 15Cb/55/2021 vznikol na základe podvodu, z dôvodu zneužitia jeho osobných údajov a údajov o podnikaní. Ďalej opätovne uviedol dôvody uvádzané už v žalobe na obnovu konania. Mal za to, že práve tieto skutočnosti odôvodňujú podanie žaloby na obnovu konania. Subjektívnu aj objektívnu lehotu dodržal, pretože až na základe uvedených skutočností sa dozvedel o dôkazoch, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Predtým nemohol použiť dôkazy, ktoré boli zabezpečené v rámci trestného konania vedeného na OR PZ v Senci, pretože k nim nemal prístup. Upovedomenie o vznesení obvinenia bolo doručené jeho zástupcovi dňa 09.10.2024. Z uvedeného dôvodu je dodržaná nie len objektívna, ale aj subjektívna lehota ustanovená v § 403 CSP.

3. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a preto je potrebné napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec súdu prvej inštancie v súlade s § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné

práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou na obnovu konania doručenou súdu dňa 17.10.2024 domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 15Cb/55/2021-53 o zaplatenie 32 546,43 eura. Vo vykonaní lustrácie a pripojení spisu vedeného pod sp.zn. 15Cb/55/2021 (pôvodné konanie o zaplatenie 32 546,43 eura) a sp.zn. 15Cn/11/2023 (pôvodne 15Cn/2/2023 o obnovu konania), súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, ktoré je z dôvodu podaného odvolania žalobcom predmetom prieskumu odvolacím súdom. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky zistil, že uznesením č.k. 15Cn/11/2023-82 zo dňa 20.02.2024 súd žalobu na obnovu konania odmietol z dôvodu, že neboli splnené všetky predpokladané náležitosti žaloby na obnovu konania, ktoré mali za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP z dôvodu jej oneskoreného podania.

8. Podľa § 161 ods.1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

9 Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Vo všeobecnej teoretickej rovine prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia vedie v každom štádiu konania bez ďalšieho k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec, o ktorej už bolo prv právoplatne rozhodnuté. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Z hľadiska totožnosti osôb nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).

12.1 Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že zastavil konanie z dôvodu, že sa jedná o prekážku veci rozsúdenej – res iudicata. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky, ktorý uznesením č.k. 15Cn/11/2023-82 zo dňa 20.02.2024 žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol z dôvodu, že bola oneskorene podaná.

12.2. Podľa teórie proti uzneseniu, ako ďalšej forme súdneho rozhodnutia, žaloba na obnovu konania zásadne prípustná nie je. Možno ju pripustiť len výnimočne, a to v prípadoch, keď bolo uznesením rozhodnuté vo veci samej. Spravidla sa uznesením nerozhoduje o predmete konania, jeho účelom je úprava vedenia konania, rozhodnutie najmä o podmienkach konania, zastavení, prerušení konania, zmene či späťvzatí návrhu, trovách konania. Ako forma rozhodnutia vo veci samej sa uznesenie využíva najmä v nesporových konaniach (konanie o dedičstve, starostlivosti o maloletých) vo veciach verejného súdnictva či pri výkone rozhodnutia. Prípustnosť žaloby na obnovu konania len voči uzneseniam, ktorými sa rozhoduje vo veci samej vychádza z koncepcie obmedziť použitie mimoriadnych opravných prostriedkov len na prípady takých rozhodnutí, ktorými sa podľa platnej úpravy rozhoduje o veci samej, t.j. o predmete konania. Sporným potom ale ostávajú rozhodnutia, ktorými súd neprávom vôbec odmieta o práve strany konať a konanie pre nedostatok

procesných podmienok zastavuje § 161 ods. 2 CSP. Takéto rozhodnutie predstavuje závažný zásah do subjektívneho hmotného práva strany. Tu sa treba vysporiadať s otázkou, či takéto procesné rozhodnutie má účinky právoplatnosti, alebo naopak, nemá žiadny účinok vo sfére hmotného práva. Ak sa prikloníme k druhej možnosti, čiže nepripustíme vplyv rozhodnutia na hmotnoprávne postavenie účastníka, potom vlastne popierame, že by takéto rozhodnutie malo účinky rozsúdenej veci (res iudicata). Prekážka veci rozsúdenej je upravená v § 230 CSP a odvolávajúc sa na § 234 ods. 2 CSP ho možno primerane aplikovať i na uznesenia. Nakoniec je istotne nehospodárne a pre súd zaťažujúce, rozhodovať o neprípustnosti žaloby a vždy nanovo skúmať splnenie procesnej podmienky bez toho, aby mohol jednoducho odkázať na ustanovenie § 230 CSP. Napriek tomu bude pri právnej úprave obnovy konania správnejšie uprednostniť názor, podľa ktorého uznesenia čisto procesnej povahy nezakladajú prekážku veci rozsúdenej, i keď sa nimi konanie končí. V tomto prípade je totiž spochybniteľná „primeranosť“ použitia ustanovení o účinkoch veci rozsúdenej na uznesenia. Keď totiž § 230 CSP hovorí pri rozsudku o právoplatnom rozhodnutí vo veci, myslí sa tým vec sama. Uznesením, ktorým bolo konanie ukončené, bez toho aby bolo rozhodnuté vo veci samej, nebolo o požadovanej právnej ochrane vecne rozhodnuté, naopak odoprelo sa o poskytnutí tejto ochrany vôbec konať.

12.3. Takéto procesné rozhodnutie teda nebráni opätovnému prejednaniu veci samej, keďže sa o nej vôbec nerozhodlo. Z toho vyplýva záver, že právna úprava prípustnosti žaloby na obnovu konania i proti takýmto uzneseniam procesnej povahy by chybné zvädzala ku konštatovaniu, že uvedené uznesenia zakladajú prekážku veci rozsúdenej.

13. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR, II. ÚS 811/2000 z 22. novembra 2000. „Ústavný súd SR účinnosť právnych prostriedkov nápravy chybných rozhodnutí v občianskoprávnom konaní neposudzuje len so zreteľom na ich existenciu v platnom právnom poriadku (v kódexoch civilného konania). Účinnosť týchto právnych prostriedkov treba posudzovať v širšom kontexte, ktorý súvisí so skúmaním otázky, či sa účinnosť takto použitého prostriedku nápravy prejaví aj v zabezpečení účinnej ochrany. Takáto ochrana nie je poskytnutá vtedy, ak sa opravný prostriedok (riadny alebo mimoriadny) odmietne bez akéhokoľvek meritórneho prerokovania iba z procesných (formálnych) dôvodov. Keďže v takom prípade je odmietnutie opravného prostriedku totožné so zastavením súdneho konania pre nedostatok niektorej procesnej podmienky, je možné (za splnenia aj ostatných zákonných predpokladov) prijať podnet na ďalšie konanie a založiť tak príslušnosť (právomoc) Ústavného súdu SR v konaní o tom, či bolo alebo nebolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.“ V posudzovanej veci podľa názoru ústavného súdu je podstatné to, že odvolanie i dovolanie navrhovateľa boli odmietnuté z procesných dôvodov bez prejednania veci. Preto takto použité opravné prostriedky so zreteľom na spôsob rozhodnutia opravných súdov nemožno považovať za účinné prostriedky nápravy chybných rozhodnutí občianskoprávných súdov, aj keď len v spojitosti s tvrdým porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

14. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že v danej veci nebola naplnená prekážka veci rozsúdenej, na základe ktorej by bolo možné konanie o žalobe na obnovu konania (o jej povolení) zastaviť. Uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č.k. 15Cn/11/2023-82 zo dňa 20.02.2024 o odmietnutí žaloby na obnovu konania je rozhodnutím procesnej povahy a nemá charakter rozhodnutia v merite veci a preto by pri právnom závere, k akému dospel súd prvej inštancie, mohlo dôjsť k odopretiu ochrany práv účastníka konania.

15. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zaoberať sa vecou v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, opätovne rozhodnúť vo veci a vo svojom rozhodnutí sa zároveň zaoberať aj odvolacími námietkami žalobcu. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

2 25Co/8/2025

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).